

De Ster

De mensen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben.

II Nephi 2 : 25

Augustus 1954

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

54e JAARGANG

Nr 8

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistente:

JEANNETTE I. JONGKEES

Vaste medewerkster:

ANN C. OKKER.

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD:	Blz.
„Aan de vruchten zult gij ze kennen”, door de Zendingspresident Donovan H. van Dam	227
„Adieu”, door Clyde K. en Anaise G. Rudd	230
„Wij zeggen U vaarwel”, door Elder en Zuster N. Vanderlinden	233
Afscheid aan Nederland en België, door Douglas R. Voorhees	234
Het Jeugdwerk	236
Waarom wandelen door geloof? door Ezra L. Marler	237
Onze Zonnehoek, verzorgd door Ann C. Okker	239
De wisselvalligheden des levens, door John P. Lillywhite	243
De Tempel in Zwitserland, door H. Reedeker	249
Bezoek aan Akkerwoude	251
Gebeurtenissen in de Zending	251
Aankomst en Vertrek	253
Boekennieuws	255
Vergiffenis, door Alice Nahon	256

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

„Aan hun vruchten zult gij ze kennen”

door de Zendingspresident Donovan H. van Dam

*

Zes van onze voortreffelijke zendelingen wier zendingswerk het gehele land betrof, hebben hun vrienden en geliefden in Nederland vaarwel gezegd. De Heer zal beslist voldaan zijn over de bewezen diensten van Broeder en Zuster Vanderlinden, Broeder en Zuster Rudd, Broeder Voorhees en Zuster Borgeson.

Broeder en Zuster Renstje Vanderlinden kwamen op 25 Februari 1952 voor een normale 2-jarige zending in Holland aan. Op speciaal verzoek van de Zendingspresident, bleven zij echter een extra 6 maanden.

Hun invloed werd over het gehele land gevoeld en zowel leden als zendelingen hielden van hen. Behalve dat zij meer dan 30 mensen tot de Kerk gebracht hebben, waren zij zowel vredestitchers als raadgevers in Holland. Zij lieten de Gemeente Groningen in uitstekende conditie achter, na over die Gemeente 9 maanden lang gepresideerd te hebben. De gemeenten in Rotterdam bloeiden

geestelijk en materieel onder hun leiding. De bouw van het gebouw van het Kerkgebouw te Rotterdam Noord, waarvan Ouderling Vanderlinden veel van het werk van de feitelijke constructiedetails van de schouders van de President heeft overgenomen, vordert goed. Zuster Vanderlinden heeft veel tot het Zuster Hulp verenigingswerk over de gehele zending bijgedragen. Afgezien nog van deze zware taken is Ouderling Vanderlinden dit laatste anderhalf jaar een getrouw en wijs raadgever in het Zendingspresidentschap geweest. Hun dochter, schoonzoon en kleinkinderen hebben hen nu thuis nodig. Wij nemen met tegenzin van hen afscheid, maar met liefde en dankbaarheid in onze harten jegens onze Hemelse Vader om de zending zo rijkelijk gezegend te hebben met hun aanwezigheid.

Zij vertrokken 6 Augustus met de S.S. Nieuw Amsterdam.

Broeder Clyde en Zuster Anaise Rudd verbleven korter met ons, maar ook zij hebben veel tot de zending bijgedragen. Hij heeft met de steun en hulp van zijn vrouw over de gemeente Rotterdam Zuid en daarna bijna een jaar lang over de Antwerpse Gemeente gepresideerd. Gedurende een groot gedeelte van dit jaar hadden zij geen zendelingen om hen te helpen de 3 Gemeenten in België te leiden. Zuster Rudd was practisch gedurende die gehele tijd dat zij met ons was, uitvoerend redactrice van de „Ster” geweest. Haar echtgenoot assisteerde haar bij dit nauwkeurige werk. Tesamen gaven zij ons een zendingstijdschrift, waar wij trots op kunnen zijn. Behalve dit werk hebben zij ook hun diensten bewezen met het vertalen van handboeken, lessen, artikelen, speciaal werk bij de onlangs gehouden Pinksterconferentie en andere taken.

Zuster Rudd's ontwikkeling en kennis van talen maakte haar van onschatbare waarde in dit werk. Haar getuigenis verstrekt door haar hechte Katholieke achtergrond tesamen met Ouderling Rudd's oprechte en overtuigende wijze van spreken met de mensen, hebben hen tot een effectief paar in het werk van de Heer gemaakt.

Ook zij vertrokken 6 Augustus met de S.S. Nieuw Amsterdam.

De gehele zending kent Ouderling Douglas Voorhees in zijn functie als zendingsecretaris. Hij heeft getrouw en goed in deze functie gediend en hij heeft vele blijvende vrienden gemaakt door zijn attentie en stiptheid in het voorzien van benodigheden voor zowel zendelingen als leden. Het Hoofdkantoor functioneerde uitstekend onder zijn leiding. Hij was een betrouwbaar lid van de staf bij het regelen van de veelvoudige financiële transacties en verzoeken om literatuur en ander materiaal. De stiptheid en accuraatheid van zijn verslagen en rapporten hebben hem een goede naam en lof bij de zendingspresident bezorgd en bij verscheidene afdelingen van de Kerk, die zijn rapporten moesten beoordelen en nakijken. Buitengewoon waren zijn ervaringen in Groningen, toen hij aldaar werkzaam was, en vervolgens in Mechelen, België, voordat hij meer dan een jaar geleden naar den Haag werd overgeplaatst.

Hij zal 27 Augustus aan het eind van zijn 30 maanden lange zendingstijd in Nederland, Nederlands kust verlaten.

Zuster Clara Borgeson werd na een getrouwe dienst van meer dan 2 jaren eervol ontslagen en verliet Holland op 22 Juni op de S.S. Nieuw Amsterdam. Zij heeft op succesvolle wijze een van de

meest geslaagde O.O.V. conferenties, die de zending ooit gehad heeft, georganiseerd en geleid. Voordat zij de verantwoordelijkheid van de leiding van de O.O.V. en Zondagsscholen in de Zondagsscholen op zich nam, had zij eerst de leiding over het Jeugdwerk.

Zij pakte haar taak aan met een vastbeslotenheid en energie die het respect en bewondering van de gehele zending afdwong. Zij liet niets achterwege, dat tot bevordering van het welzijn en succes van deze organisaties en de ontwikkeling van de leden in Nederland en België kon zijn. Het werven van leden en het werk van de Heer in het land

waar haar moeder geboren werd, was altijd nummer een bij haar. Laat ons tot deze waardige dienstknechten en dienstmaagden zeggen, zoals de Heiland in het 25ste Hoofdstuk van Mattheus,

„Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik U zetten; ga in in de vreugde Uws Heren”.

Bij hun vertrek naar huis voor andere activiteiten en zegeningen die hen wachten, wensen wij hen „Tot ziens” en de beste wensen en wel thuis en vele jaren van vreugde en succes bij hun werk in het Koninkrijk Gods.

Genialiteit is een gave van God.

Talent echter is menselijk; maar wie voldoende geduld heeft, kan het zich eigen maken.

* *

*Erger dan een goede eigenschap niet te hebben,
is haar wel te hebben, maar niet te gebruiken.*

Adieu

door

Clyde K. en Anaise G. Rudd

★

Adieu is een schoon woord, waarvan de betekenis soms niet genoeg begrepen wordt. God behoeft U, God beware U, zegt men in 't Vlaams. A Dieu zegt men in 't Frans.

Als deze afscheidswaarden U bereiken zullen we reeds voet aan wal gezet hebben en op weg zijn naar het verre westen.

Niet tegenstaande het niet de eerste maal is dat we deze reis meemaken, beseffen we wederom de geweldig grote afstand, die ons scheidt van geliefden en vrienden, die we adieu of vaarwel toewensten.

Als men de eerste maal vaarwel zegt van op het schip aan zijn vaderland, vol enthousiasme, klinkt het als een geeftdriftige groet „tot later”, want men is overtuigd terug te komen.

Het tweede vaarwel, na die eerste enthousiaste groet van op het schip, laat echter iets achter, een naklank, een nasmaak. Zullen wij dit land en de vele geliefden nog weerzien? Zullen zij ons nog weerzien? Nederland en bovenal Vlaanderen in België en

al de jaren daar doorgebracht, zijn nu herinnering geworden en daar is een deel van ons hart gebleven.

Maar toch lokt het westen ons toe. We lieten er een stukje van ons leven, we hebben ook daar geliefden, we kennen de mensen, de dingen, de wegen, de dalen en bergen. We kennen er vooral de heiligen en de Tempel.

Straks bewonen we weer het pittoreske stadje, gelegen bij het machtige Rotsgebergte. De Slangenrivier met haar sierlijke bochten en schuimende watervallen bekoort er het hart. De Tempel, vredig en mooi, te midden van kleine bloemparadijzen van verschillende kleuren, verzacht door het tedere groen van gras en gebladerte, verheft er zijn spits ten hemel. Dààr zal nu het heden en de toekomst van ons leven liggen, het rythme, dat ons bestaan naar God moet dragen, dag na dag..., daar begint onze zending opnieuw.

Aldus heeft alles zijn tijd, door God gesteld. En als Heiligen der Laatste Dagen weten wij dat deze

tijd des levens ons gegeven is om ons op de eeuwigheid voor te bereiden om God te ontmoeten, zoals we lezen in Alma, hoofdstuk 34, vers 32 en 33:

„Want ziet, dit leven is de tijd voor de mens om zich voor te bereiden God te ontmoeten; ziet, de tijd van dit leven is de tijd voor de mensen om hun arbeid te volbrengen. Nu, zoals ik u reeds heb gezegd, verzoeke ik u, daar gij zovele getuigenissen hebt ontvangen, dat gij de dag uwer bekering niet tot het einde uitstelt; want na deze dag des levens, die ons is gegeven om ons op de eeuwigheid voor te bereiden, volgt, indien wij onze tijd in dit leven niet nuttig besteden, de nacht der duisternis, waarin geen arbeid kan worden volbracht.”

Laat ons die tijd goed gebruiken en God dienen. Al wat Hij van ons verlangt is Zijn geboden te onderhouden, waarvoor wij in ruime mate zegeningen zullen ontvangen. Dit is opnieuw een bewijs van Zijn goedheid en liefde voor ons, nietige mensenkinderen, want voor eeuwig zullen wij bij God in de schuld staan. Geliefde Broeders en Zusters, hoe moeten wij onze Heer en God dankbaar zijn omdat Hij ons heeft geschapen, bewaakt en bewaard. Wij hebben reden om Hem voor eeuwig te prijzen, omdat wij uitverkoren werden om bij Gods kleine kudde ingelijft te zijn.

Met al mijn krachten heb ik in oprechtheid naar de waarheid gestreefd en ik heb ze gevonden en ze met gans mijn hart omhelst. Ik ben niet in staat om het klein-

ste deel van wat ik voel onder woorden te brengen sinds ik Gods licht, het licht der waarheid, mocht aanschouwen. Het is een wonderbaarlijk iets te behoren tot de ware en enige Kerk van Jezus Christus en het Evangelie van de Zoon Gods aanvaard te hebben. De vreugde die ik smaak kan niemand me ontnemen en is van blijvende waarde. De getuigenis die ik bezit van de waarachtigheid van de leerstellingen van Christus' Kerk, van haar verordeningen, haar Priesterschap en haar organisatie, komt van God. Mijn zendingstijd en gedurig contact met andere godsdiensten maakten deze getuigenis nog hechter en sterker en ik voel alleen diep medelijden met die mensen, die zo ver kunnen afdwalen van het reine en ware Evangelie en bevooroordeeld zijn. Een persoon is weinig in staat om te horen, als hij zijn vooroordeel tegen leraar of leer niet opzij zet. En het wordt nog moeilijker, wanneer niet alleen zijn verstand, maar ook zijn hart tegen leraar of leer verbitterd is. Aldus was het Farizeïsme in Christus' tijd doof, want zij stredden tegen de Nazarener en Zijn leer. Ook de trotse Schriftgeleerden hoorden niet. Daarom vermaande Christus voortdurend: **„Wie oren heeft om te horen, hore!”**

Konden velen maar tot dit klare besef komen dat hun hoogste goed, hun levensgeluk, als een schat verborgen steekt in Gods eeuwige waarheden en Zijn Evangelie bestemd is voor de

kleinen en eenvoudigen van harte. De eenvoud van Joseph Smith's geschiedenis duidt op haar waarachtigheid. Ik geloof dat deze vijftienjarige jongen geroepen werd om Christus' Kerk te herstellen en een profeet Gods te worden. Werd ook Jeremia niet voor het volk tot profeet gesteld? En Jeremia zei: „*Ach, Here, Here; zie, ik ben jong.*” Maar de Heer antwoordde hem:

„Zeg niet: Ik ben jong; want overal waarhenen Ik U zenden zal, zult gij gaan, en alles wat Ik U gebieden zal, zult gij spreken.” (Jer. 1 : 6-7)

De getuigenis van de Profeten en Apostelen dat Christus verrees, wordt zeker door de profeet Joseph Smith bevestigd. Hij zag „twee Wezens boven hem in de lucht staan. Eén van hen zei wijzend op de ander: „Dit is mijn geliefde Zoon, hoor Hem.” Met Paulus kon ook Joseph Smith zeggen: „Ik weet in wie ik geloof.” Paulus verloochende noch zijn leven noch zijn getuigenis noch de gebeurtenis, die hem tot bekering bracht en hem aanwakkerde Christus' goddelijke zending te bevestigen aan allen, die het wilden horen. Joseph Smith stortte zijn laatste druppel bloed als een getuigenis van zijn werk. „Ik ga zoals een lam naar de slachter.”

Het is inderdaad nutteloos te redetwisten over feiten, wanneer men weet dat deze feiten op waarheid berusten. Elk beginsel van het Mormoonse geloof kan en wordt verdedigd door de Bijbel. Het Boek van Mormon,

als een „nieuwe getuige” voor de waarachtigheid van de bijbel, bevat de volheid van het Evangelie van Jezus Christus en bewijst dat God Zijn Evangelie en Priesterschap onveranderlijk is. Mochten wij allen steeds naar waarheid streven en er ons in verheugen; want waarheid is een bron van balsemende vrede. Blijven wij de waarheid steeds getrouw en dat onze getuigenis onverwikt weze. Laat ons leven als heiligen, in de wereld, maar niet van de wereld. Dan zullen wij het eeuwige leven mogen ontvangen en zal onze opgang naar Gods Vaderhuis een vreugdefeest worden.

Dit wenssen Elder Rudd en ik aan alle leden der Nederlandse Zending. Wij danken U voor Uw liefde, Uw goedheid en Uw medewerking, gegeven ter bevordering van de grote zaak, waarvoor wij onze tijd en onszelf met zoveel vreugde gaven en waarvoor wij allen leven en strijden. Uw vriendschap, gastvrijheid, nederigheid en gewilligheid hebben ons diep getroffen. Dit alles dragen we mee in ons hart te zamen met de Vlaamse burchten, gevels en kantelen en de Hollandse tulpen, dijken en molens.

Wij getuigen U nogmaals, zoals wij het zo vaak in uw midden deden, dat dit Evangelie de Weg, de Waarheid en het Leven is, de enige weg, die leidt naar de eeuwige hoogten van Goddelijk leven en blijvend geluk.

God zegene en beware U!

A Dieu!

Clyde K. en Anaise G. Rudd.

Wij
zeggen
U
Vaarwel

door Elder en Zuster N. Vanderlinden

Toen Jezus Christus op aarde wandelde, predikende het Evangelie, koos Hij twaalf Apostelen, „Visserlieden” uit.

Hij zeide tot hen: „Volgt Mij na en ik zal U vissers der mensen maken.”

Op een andere plaats zei Hij: „Gij hebt het om niet ontvangen, zo geeft het om niet.” En zij ontvingen hun autoriteit, het Priesterschap, door het opleggen der handen. Zij gingen uit, twee bij twee, om het Heilige Evangelie te prediken, het ware Evangelie, dat Jezus hun gegeven had.

En zo is het vandaag, zendelingen worden gekozen en uitgezonden met autoriteit, het Priesterschap, om het Evangelie voor niets te brengen, gelijk het gebracht werd in de dagen, toen Christus op aarde was.

Toen wij lid werden van de ware Kerk, de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, sloten wij in het watergraf een verbond met onze Hemelse Vader, en nu is het voor ons om dat verbond getrouw te blijven.

In de Leer en Verbonden, afd. 82 : 10 lezen wij :

„Ik de Here ben gebonden, wanneer gij doet, wat ik zeg; maar wanneer gij niet doet, wat ik zeg, hebt gij gene belofte.”

Nu is het aan ons om deze gelofte te houden. Houden wij werkelijk deze gelofte, afgelegd aan het watergraf, dat wij alle geboden zouden onderhouden en alles zouden doen om te helpen de Kerk van Jezus Christus op te bouwen?

Verbreken wij deze gelofte; dan zegt de Here, dat wij geen belofte hebben; maar blijven wij standvastig in de geboden, dan zullen wij vele zegeningen ontvangen.

„En aldus zult gij, indien gij getrouw zijt, met vele schoven worden beladen, en gekroond met eer, en heerlijkheid, en onsterfelijkheid en het eeuwige leven.”

Leer en Verbonden, afd. 75 : 5.

Zie wat een grote beloning wij kunnen ontvangen, geliefde Broeders en Zusters!

Wij willen U nu een vaarwel toeroepen. Onze zendingstijd is voorbij en wij zullen wederom huiswaarts keren.

Wij danken U allen in de gehele zending voor de vriendschap, die

wij genoten hebben en wij voelden ons erg gelukkig, dat wij zoveel leden ontmoet hebben, die standvastig gebleven zijn. Wij wensen U allen veel geluk in Uw werk, en wij willen U toeroepen: „Blijf standvastig“.

Dat God U allen mogen zegenen is de wens van Broeder en Zuster Nicholas Vanderlinden.

* * * * *

Afscheid aan Nederland en België

door Douglas R. Voorhees

Voordat ik deze prachtige landen, Nederland en België, zal verlaten, werp ik nog even een blik terug over deze twee en een half jaren van wonderbaarlijke ervaringen — zowel vergaderingen in de Kerk en in de tehuizen van onderzoekers — Broeders en Zusters, laat mij U vertellen, hoe heerlijk het is mensen te ontmoeten, die werelds zijn en geen tijd hebben voor geestelijke dingen.... en dan toch in staat te zijn die mensen te onderwijzen en te zien hoe God met hen werkt.

Vele malen heb ik, zowel als andere zendelingen, mensen zien veranderen, volledig zien veranderen. Ja het is moeilijk te geloven, dat het leven van een mens in zo'n korte tijd zo veranderen kan. Het herstelde Evāngelie

speelt een belangrijke rol in de levens van hen waarmee wij in contact komen en of de mensen de vreugdevolle tijdingen die wij brengen nu aanvaarden of verwerpen, zij zullen zich altijd blijven herinneren, dat hetgeen wij brachten mooi was en is.

Ik zal nooit kunnen begrijpen, hoe de mensen die wij ontmoeten en op straat zien, direct weten, wat en wie wij zijn. Ontelbare malen beleefde ik de ondervinding, dat de mensen tegen mij zeiden: „Bent U niet een Mormonse zendeling?“ Hoe weten zij dat? Ik weet, dat ik die vraag niet beantwoorden kan, maar zij wel. Dit is een reden waarom wij als zendelingen onze rol goed moeten vervullen, want Shake-

speare had zeer zeker gelijk, toen hij zei: „*De wereld is een toneel, en de mensen daarop zijn louter spelers.*” Ik hoop dat wij onze rol goed kunnen spelen, en dat een ieder zal kunnen zeggen — zij hebben hun best gedaan. Er zijn tijden dat wij fouten maken en misschien doen wij eens iemand pijn, zonder dat wij dit zo bedoelen. Ik hoop dat dit niet met mij het geval is, maar mocht het zo zijn, dan vraag ik een ieder van U hiervoor vergiffenis, omdat ik een vriend voor de mensen wil zijn, speciaal voor mijn broeders en zusters in het Evangelie. Laten wij ons herinneren elkaar te vergeven en te helpen, opdat wij beter mogen leven.

Nu wil ik graag alle mensen bedanken die zo lief voor mij geweest zijn, en die mij als een lid van de familie behandeld hebben, die mij geholpen hebben met het leren van de taal, met het herstellen van mijn kleren, kortom, die de plaats ingenomen hebben van mijn familie en vrienden thuis. Deze dingen zijn niet gauw vergeten en ik ben er heel dankbaar voor. Ik wil vooral de Heiligen in het District Haarlem, Groningen, Mechelen, Antwerpen, Gent en Den Haag bedanken. O, ik had niet moeten proberen ze apart te noemen, want ik wil een ieder van U over de gehele zending bedanken, allen hartelijk

dank voor alles. Speciaal dank ik ook al degenen die door hun werk in hun Gemeente met mij samengewerkt hebben, voor de vriendelijke wijze, waarop zij gehandeld en gewerkt hebben. Ook wens ik diegenen te bedanken bij wie ik in huis gewoond heb, alhoewel zij geen leden van de Kerk zijn, zijn zij Christenen in de ware zin van het woord, en ik houd van hen voor al hetgene dat zij voor mij gedaan hebben.

Om kort te gaan, ik houd van deze goede mensen in Nederland en België, en ik heb ze leren lief hebben en in vele dingen leren respecteren. Mijn getuigenis van dit Evangelie is waarlijk in deze zending gegroeid. Ik ben dankbaar een lid van deze Kerk te zijn en ik hoop dat ook U Uw vele, vele zegeningen kunt tellen en er dankbaar voor kunt zijn. Boven alles zou ik willen, dat U de twee grootste geboden zoudt willen herinneren:

„Hebt de Heer lief met geheel Uw hart, macht, verstand en sterkte, en het tweede daaraan gelijk. Hebt Uw naaste lief gelijk U zelve.”

Laat ons in woord en daad deze geboden leven en ik weet zeker, dat wij in ons Vaders Huis gezegend zullen worden.

Douglas R. Voorhees.

Er is veel kennis en verstand nodig om datgene, dat vanzelf spreek te bewijzen.

Otto Weiss.

Het Jeugdwerk

Waarom is het Jeugdwerk zo belangrijk? Ten eerste, omdat het zoals het woord Jeugdwerk het al uitdrukt, een organisatie voor de jeugd is. En wie de jeugd heeft, heeft de toekomst. De jeugd van vandaag zijn de leiders van de toekomst.

Velen van de Jeugd van de Kerk heden ten dage, zullen toekomstige leiders in de Kerk zijn. Wie zal de jeugd vormen, zodat zij toekomstige leiders kunnen worden? Onnoemelijk veel factoren spelen een rol bij de vorming van het kind, zoals de school, het voorbeeld van de ouders, de Zondagsschool en in niet geringe mate het Jeugdwerk.

Het Jeugdwerk leert de kinderen de paden van het Evangelie te bewandelen, het leert het kind zich te ontwikkelen, zijn handen te gebruiken, kortom zijn tijd nuttig te gebruiken, zoals wij op bijgaande foto kunnen zien. Hier zien wij een Jeugdwerkgroep van Hilversum, geschaard rondom „De Bijbelse Stad,” die zij zelf gebouwd hebben. Deze stad bestaat uit tenten, bomen en mensen, waaraan elk kind heeft meegeholpen die te maken.

De figuur in het midden is Zuster Geertje Donkervliet, eerste raadgeefster van het Jeugdwerk; rechts: Zuster Daryl Van Dam, Overzienster van de Jeugdwerkorganisatie in Nederland. Zuster Martha P. Van der Wal (nu Mevrouw Niels B. Larsen), presidente van het Jeugdwerk in Hilversum, was wegens examens afwezig.

Geeft deze foto niet een beeld van vreugde en enthousiasme? Dit is het streven van het Jeugdwerk: van de kinderen gelukkige, bruikbare mensen in de maatschappij te maken.

De Jeugdwerkorganisatie breidt zich uit in Nederland

Nadat op Zondag 20 Juni bekend was gemaakt dat in onze Gemeente het Jeugdwerk zou gaan beginnen, werden op Woensdag 23 Juni de deuren van het Kerkgebouw voor de Jeugd opengezet. Niet minder dan 26 kinderen bezochten op deze eerste dag het Jeugdwerk. Hieruit blijkt toch wel hoe nodig het is, een Jeugdwerkorganisatie in de Gemeente te hebben. Wij wensen Zuster N. Stigter als Presidente met haar Raadgeefsters veel succes toe.

G. Z. de Jong.

WAAROM WANDELEN DOOR GELOOF?

(uit „Highway Helps” door Ezra L. Marler.)

Toen Paulus één van zijn brieven aan de Corinthiërs schreef gebruikte hij de volgende veelvuldig aangehaalde uitdrukking:

„Want wij wandelden door geloof en niet door aanschouwen”.

(2 Cor. 5 : 7)

Is het beter, dat wij op die manier wandelen? Een antwoord hierop vindt zijn uitdrukking in de volgende regels; wie ze heeft geschreven weet ik niet:

*„Ik zou liever met U in het duister wandelen,
dan alléén in het licht, o Heer;*

*Ik zou liever met U door geloof willen wandelen,
dan alléén door aanschouwen, o Heer.”*

We hebben ons zonder twijfel vele malen afgevraagd, waarom de Almachtige God, Die de gever is van het licht, de blinden, die ons uitzicht verduisteren of belemmeren, niet wegneemt en ons toestaat het panorama van de wereld en het programma van het leven duidelijk te aanschouwen. We geloven, dat vele van de ontberingen en smarten, die thans ons hart verscheuren, ons niet zo zouden bedroeven, als we hiervan de reden konden inzien.

Maar Hij, die het plan van het heelal ontwierp en de weg van de mens, welke naar een heerlijke bestemming leidt, bepaalde, zal wel de manieren weten, welke het beste is.

Hij die het licht het meeste lief-

heeft, is hij, die het meest in het duister geworsteld heeft om het te vinden. Door altijd in het felle licht te leven en niet de belemmeringen van de duisternis te kennen, is men niet in staat tot volkomen waardering en dankbaarheid voor het licht. Er is een diepe betekenis in de fundamentele waarheid, geuit door de profeet Lehi, zoals deze staat opgetekend in het tweede hoofdstuk van het tweede boek van Nephi.

„Want er moet noodzakelijkerwijze een tegenstelling in alle dingen zijn. Als dat niet zo was, zou er geen gerechtigheid kunnen geschieden.”

Het is alleen door te vergelijken, dat we de waarde van dingen kunnen appreciëren. Evenmin kunnen we weten, hoe dingen ontstaan, behalve wanneer we ze in het vormingsproces gadeslaan, of de beginselen bestuderen, waardoor ze zich voltrekken. Het is de bedoeling van de Heer, dat we evenals Hij worden, en pas als we worstelen in de mist, leren we hoe we de duisternis in licht kunnen doen verkeren.

Het is GELOOF, dat mensen in beweging brengt, in de hoop zich

iets beters te verwerven. Als dat beters is bereikt, is het geloof toegenomen, en een voortdurende herhaling van dit proces vormt heel geleidelijk een geloof en vertrouwen, dat onverwoestbaar is. Geloof bezielt tot strijd en strijd bouwt kracht. Men zegt, dat Socrates heeft beweerd:

„Als de Almachtige me een volkomen overwinning in de rechterhand zou bieden en een eeuwigdurende worsteling in de linker, zou ik de linker kiezen.”

Als een mens in het donker wordt gelaten, streeft hij naar het licht en door zijn pogingen om dit te bereiken raakt hij bekend met de wetten, die het scheppen van het licht beheersen. Het is zijn verlangen naar betere dingen, die hem tot het streven naar grotere hoogten aansporen. Als het éne doel is bereikt, lokt hem weer het volgende. Het voortdurende verbreden van de horizon door prestatie en succes is het wezen van de eeuwige vooruitgang.

Dat men door geloof rijkere zegeningen ontvangt dan door aanschouwen, blijkt uit de woorden van de Meester aan Thomas:

„Omdat gij Mij gezien hebt, hebt gij geloofd; gezegend zijn zij, die Mij niet gezien hebben en nochtans geloofd zullen hebben.”

En wederom, nadat Jezus Zich aan de Nephieten had getoond en zij tot een kennis van Zijn persoon en Goddelijkheid waren gekomen, zeide Hij:

„Gezegend zijt gij, als gij in Mij zult geloven en gedoopt wordt, nadat gij Mij gezien hebt en weet, dat Ik ben. En wederom, meer gezegend zijn zij, die in uw woorden zullen geloven (niet gezien hebbende), want zij zullen met vuur en met de Heilige Geest bezocht worden.”

Maar tijdens onze levenswandel behoeven we niet steeds in het duister voort te strompelen. De lamp van geloof kan tenminste gedeeltelijk ons pad verlichten. De Meester beloofde Zijn discipelen „Wanneer de Geest der Waarheid gekomen is, zal Hij u in alle waarheid leiden; en hij zal u toekomstige dingen tonen.” Ook in het boek van de profeet Job lezen we:

„Maar er is een geest in de mens, en de inspiratie van de Almachtige doet hem begrijpen.”

De mate van dat begrip hangt grotendeels af van het verlangen naar en de waardigheid voor de inspiratie.

Door de verordening en de autoriteit voor dat doel gegeven, hebben de Heiligen der Laatste Dagen een speciale begiftiging ontvangen van de „Geest der Waarheid”. Zij behoren, tijdens hun wandel hier op aarde, zó te leven, dat iedere stap er door verlicht wordt; en als zij dan opklimmen en hoogte na hoogte bestijgen, zal hun uitzicht helderder en helderder worden — het glas, waardoor zij maar vaag hebben kunnen kijken zal worden weggenomen en zij zullen zien „van aangezicht tot aangezicht.”

ONZE ZONNEHOEK

*Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd
Verzorgd door Zr. Ann C. Okker*

Dinky Doe

door Arlene Hale

Het kleinste eendje, Dinky Doe, was zo bedroefd! Niemand die zijn hulp behoeft! Twee dikke tranen rolden uit zijn ogen en drupten langs zijn snavel omlaag.

„Plof!” Daar viel een traan op de grond. „Plof!” Daar een ander. Hij schudde zijn veren. Hij spreidde zijn vleugels uit. Hij stak zijn snavel in de lucht. Hij probeerde er gelukkig uit te zien. Maar arme Dinky Doe. Hij kon dat wel proberen, maar hij wist niet precies, hoe! „Wat is er aan de hand?” vroeg Haan Doedel. „Ik ben zo bedroefd,” zei Dinky Doe.

„Dwaze eend,” zei Haan Doedel. „De zon schijnt en het is tijd voor het ontbijt en er is genoeg om te eten. Je behoort gelukkig te zijn!” „U bent erg wijs,” zei Dinky Doe. „Maar ik ben er toch nog steeds ongelukkig aan toe!”

„Ik moet nu gaan,” zei Haan Doedel. „Ik moet vandaag nog veel doen.”

„Plof!” Een traan viel op de grond. „Plof!” Nog een traan viel van Dinky Doe's snavel.

„Iedereen heeft wat te doen, behalve ik. Ik ben maar zo klein, ik kan niets doen!” huilde Dinky Doe.

„Maar je bent het mooiste eendje van het hele erf,” kraaide Haan Doedel op zijn luidruchtige manier.

Dinky Doe trachtte te glimlachen. Haan Doedel was de Koning van

het erf. Het maakte hem trots Haan Doedel te horen zeggen, dat hij mooi was.

„Ik ben liever groot dan mooi!” zei Dinky Doe.

Iedereen op het erf was zo groot als hij behoorde te zijn, behalve Dinky Doe. Hij was maar half zo groot als zijn broers en zusters.

Iedereen was aan het werk. De kippen kakelden. De ganzen kwekten.

De varkens knorden. De koeien loeiden. Iedereen had wat te doen.

Moeder Hen met haar tien kleine kuikens tippelden voorbij.

„Moeder Hen,” riep Dinky Doe. „Kan ik U vandaag helpen?”

„Tok, tok,” zei Moeder Hen. „Wat een dwaze eend. Ik moet op tien kuikens passen. Je bent veel te klein om mij daarbij te helpen!”

Dinky Doe zei: „Kwek, kwek.”

Bozo de hond blafte, „Woef, woef. Hoé gaat het eigenlijk met je?”

Dinky Doe zei, „Ik ben zo verdrietig, ik kan niets doen, want ik ben veel te nietig!”

„Je mag mij helpen een bot begraven,” bood Bozo aan.

„Heus!” kwekte Dinky Doe zo luid als hij kon. „Eindelijk heb ik dan toch iets om te doen.”

Bozo blafte en ging er van door. Dinky Doe waggelde zo snel als zijn pootjes hem dragen konden hem achterna. Bozo was aan het graven en harken. Dinky Doe probeerde te helpen. Hij harkte met zijn poten

en pikte met zijn bek. Het gat werd dieper en dieper.

Maar arme Dinky Doe! Hij viel er midden in!

„Woef, woef!” zei Bozo. „Kom er uit alsjeblieft.”

„Het spijt mij,” zei Dinky Doe. „Het was echt mijn bedoeling niet om er in te vallen.”

„Je bent te klein om mij te helpen,” blafte Bozo.

Weg waggelde Dinky Doe. Het erf was een opgewekt terrein. Iedereen werkte. Iedereen zong. Iedereen, behalve Dinky Doe. Hij voelde zich zo bedroefd. Er bleef hem niets anders over om in de zon te zitten. Hij kreeg er genoeg van om in de zon te zitten. Hij schudde zijn veren. Hij begroef zijn bek onder een van zijn vleugels. Weldra viel Dinky Doe in slaap.

Plotseling was het erf vervuld met ongewonden geluiden. Biggen knorden. Ganzen kwaakten. Bozo blafje. Haan Doedel kraaide. Dinky Doe's broers en zusters kwekten. De koeien loeiden. Er moest wel iets aan de hand zijn!

„Mijn baby is weg,” huilde Moeder Hen. „Mijn baby is weg!” „Iemand moet mij helpen haar te vinden.”

Dinky Doe flikkerde met zijn ogen. Hij schudde zijn veren, rende over het erf, keek onder een berg hooi en keek in de schuur. Hij keek overal. Het babykuiken was nergens te vinden.

„Tok, tok,” huilde Moeder Hen. „Ik ben mijn baby kwijt!”

„Ik zal Uw baby vinden,” pochte Dinky Doe.

Iedereen lachte. Dinky Doe voelde zich erg bedroefd.

„Jij bent te klein om iets te doen,” zeiden zij allen.

Dinky Doe rekte zijn hals. Hij schudde zijn veren. Hij ging recht op staan. Hij probeerde groot te lijken. „Nee, ik ben niet te klein,” kwekte hij luid.

En weer ging Dinky op zoek. Hij keek overal. Hij werd bedroefder en bedroefder. Hij vreesde zijn belofte niet te kunnen houden. Hij liep naar het hek. Hij knipperde met zijn ogen. Hij rende zo snel als zijn pootjes hem dragen konden.

„Kwek, kwek,” zei Dinky Doe tegen Moeder Hen. „Ik heb Uw baby gevonden.”

„Waar?” vroeg zij.

„Achter het hek. Zij verkeert in gevaar. Ze kan elk ogenblik in de vijver vallen.”

Iedereen op het erf keek verdrietig. Een babykuiken kan niet zwemmen! Moeder Hen riep door het hek naar het babykuiken. Maar babykuiken hoorde het niet. Zij liep en zij liep en zij liep maar door. Zij was bijna aan de rand van de vijver.

„Ik ga haar halen,” zei Moeder Hen.

Maar Moeder Hen kon niet door het hek kruipen. Niemand kon er

door. Zij waren allen te groot. Alle ganzen probeerden het. Bozo probeerde het. Haan Doedel probeerde het. Alle kippen probeerden het. Dinky Doe's broers en zusters probeerden het.

Toen stapte Dinky Doe trots naar voren.

„Laat mij het proberen. Ik ben klein. Ik kan er wel door komen.”

Dinky Doe haalde diep adem. Hij duwde zijn bek het eerst door het hek. Iedereen keek naar hem. Toen gingen zijn vleugels er door heen. En het allerlaatst zijn klein kort staartje.

Zij allen gaven een hoeratje. Wat was Dinky Doe blij. Hij waggelde zo vlug als hij kon. Het babykuiken was bijna bij de vijver. Als ze er toch eens in zou vallen —. Dinky Doe kwekte zo luid als hij kon. Babykuiken hield halt.

„Kom met mij mee,” zei Dinky Doe.

„Piep, piep,” zei het Kuiken. „Dank je, ik ben blij dat je mij geholpen hebt. Ik was verdwaald!”

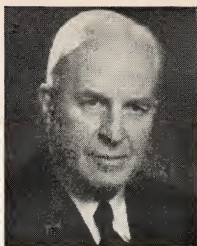
Dinky Doe leidde het kuiken naar het hek. Weldra was zij weer veilig en wel bij het hek en op het erf. En Moeder Hen was zo blij. Alles wat zij kon zeggen was, „Tok, tok!”

Haan Doedel, de koning van het erf zei: „Dinky Doe heeft de dag gered. Iedereen geeft een hoeratje voor Dinky Doe! Hij is van nu of aan onze Erfbewaker!”

Biggen knorden. De koeien loeiden. De ganzen kwekten. Bozo blafte. Haan Doedel kraaide. Al de kippen kakelden.

Eerst voelde Dinky Doe zich erg verlegen. Hij wilde zijn bek onder het zand verstoppen. In plaats daarvan, ging hij rechtop staan. Hij begon trots het erf rond te stappen. Hij was de erfbewaker en had iets te doen. Het kon hem niets schelen, dat hij zo klein was.

De wisselvalligheden des levens

door John P. Lillywhite

vertaald door Frank I. Kooyman

God gaf u het leven. Wat hebt gij ervan terechtgebracht. Ik geloof dat dit de gewichtigste en meest diepgaande vraag zal zijn wanneer gij voor de rechterstoel Gods komt te staan op de oordeelsdag.

God zal u niet vragen: „Waart gij gewiektst?” Ik denk niet, dat dit veel gewicht in de schaal zal leggen bij Hem. Maar Hij zal vragen: „Waart gij eerlijk en oprecht?” „Hebt gij uw best gedaan met de kennis, die gij bezat?” „Hebt gij alles gedaan, dat gij behoordet te doen?” Dat, geloof ik, zal uw aardse toets zijn.

God zal u zelfs niet vragen wat soort werk u het Leven te doen gaf. Ik geloof niet, dat Hij u zal vragen: „Waart ge rijker dan uw buurman?” „Waart gij een van de *vooraanstaanden* en *machtigen*?” „Of een van de grote menigte of een der kleine schare?” Ik geloof, wanneer Hij diep in uw ziel ziet, dat Hij dan zal zeggen: „Gij wist wat recht en verkeerd was, wat goed was en wat slecht, en gij wist wat met zwak

en sterk bedoeld werd. Hebt gij alles gedaan wat in uw vermogen was? Met goede of slechte gezondheid, onder voorspoed of tegenspoed, onder sterkte of zwakheid, wat hebt gij ervan terechtgebracht?”

De wisselvalligheden des levens zijn talrijk. Vreugde en smart worden allebei in de wijn des levens gemengd. Wij hebben allen de vreugden en ontroeringen, de welgeslaagde pogingen en de triomfen des levens gemaakt. Wij hebben allen teleurstelling ondervonden. Er zijn mogelijk personen op aarde, die nooit zielesmart gekend hebben, die nimmer teleurgesteld zijn, maar ik betwijfel het.

Heeft de dichter niet gezegd:

„Wees stil, droef hart, en staak uw morrend klagen;

Schijnt niet de zon ook achter wolkenlagen?

Uw lot is als het lot van allen:

Op ieder moet wat regen vallen;

Elk heeft zijn donk're en bange dagen.”

Het is zo gemakkelijk dat wij aannemen, dat teleurstellingen en mislukkingen, zielesmartens en bedroevende voorvallen alleen ons overkomen. Wij veronderstellen, dat ons — en ons alléén — een overmatig deel van de bittere gal des levens is toebedeeld. Er zijn mensen, die meer dan hun deel hebben ontvangen uit de lijdensbeker, maar ik waag het te zeggen, dat u niet onder hen behoort.

Wij kunnen alleen dan een opbouwende levensbeschouwing hebben, wanneer wij verstaan, dat lijden een principe is van het leven-zelf. Wij moeten allen onze les leren door een of ander leed. Opoffering is de wet; lijden is het pad; de overwinning is de verzekering; volmaking is het doel.

Wij komen het leven in door de folterende pijnen van het moederschap, en wij verlaten het in doodsnoed. En de tussentijd is nooit vrij van pijn. Onze leedervaringen, onze teleurstellingen zijn niet speciaal de onze. Hele geslachten hebben dit pad vóór ons betreden.

Wij zijn zo geneigd om mensen te beoordelen naar uitwendige omstandigheden, dat wij zelden dieper zien dan de flitsende glimlach van het welgesteld voorkomen. Niemand kent ooit het droevige leed-gebeuren achter het met lachjes overtoegen gezicht. Achter de muren van het deftige herenhuis liggen wellicht hartroerende droefenissen verborgen, die de engelen zouden doen wenen.

Teleurstelling is de ondervinding van degenen, die schijnbaar het meeste succes hebben. Achter de liefelijke zangstem van Jenny Lind, de Zweedse nachtegaal, bevond zich een hart, door verijdelde liefde gebroken.

Tragedie, teleurstelling en zielesmartens zijn „ons aller lot.”

Wij kunnen de bladen van ons levensboek terugslaan voor een kortstondig oogenblik en wij zullen ontdekken: Er zijn sommige dagen op de kalender van een jaar van het verleden, die wij er uit zouden willen scheuren. Zielstorende voorbijgane dagen komen op de voorgrond, die de vrede van het heden vertroebelen. Er zijn daden verricht onder de dekmantel der duisternis waarover wij ons terdege schamen. Er werden boze woorden geuit, die wij niet terug kunnen nemen. Ze vielen inderhaast van onze lippen en troffen het hart van onze vijanden als giftige pijlen. De aandrang om een buurman-in-moeite een handje te helpen werd veronachtzaamd. Zó waren wij bezig met onze plannen, dat de beker koud water niet werd verstrekt, het vriendelijk woord van aanmoediging niet uitgesproken, de goedkeuring nimmer betuigd.

Evenals de Farizeër en de opschepperige Levitische priester gingen wij aan de overzijde voorbij. O, dat wij zulke verloren gelegenheden terug konden halen! Maar zoals de waterdruppel nimmermeer naar de waterval terugkeert, zo zijn de oogenblikken voor immer voorbijgegaan. Zelfs Pilatus vertelde de waar-

heid toen hij betreffende het op het kruis van Jezus aangebrachte opschrift zeide: „Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven.” Maar er is iets dat wij kunnen doen als wij de rest van ons leven ten goede willen benutten. Wij kunnen een nieuw blaadje omslaan. Wij kunnen onze vorige mislukkingen in het lijstwerk van het verleden laten.

Het leven is geen luchtreis zonder tussenlanding; het lijkt meer op een tocht per locaaltrein. Van de wieg naar het graf zijn er ontelbare tussenstations waar wij van oude en nutteloze bagage afstand kunnen doen en ons een nieuwe uitrusting kunnen aanschaffen. Hoe gewichtig is het, ons te ontdoen van de veronachtzamingen en mislukkingen, de teleurstellingen en verdrietelijkheden, de beledigingen en wrokgevoelens van het verleden, en de nieuwe dag te begroeten met een onbezwaard geweten, vrij van haat en wangunst.

Wij maken doorgaans de man die een goed geheugen heeft een compliment, maar een goed vergeter te zijn is wenselijker mits men de gewenste zaken vergeet. De zonden van Paulus, toen hij zich de vervolgingen herinnerde van de heiligen der eerste dagen, moeten haast meer zijn geweest dan hij kon verdragen. Maar hij loste zijn moeilijkheden op met een wonderbaar programma:

„Vergetende hetgeen achter mij ligt, en mij uitstreckende naar hetgeen voor mij ligt, jaag ik naar het doel...”

(Phil. 3 : 14)

U hebt gemiddeld zowat 10.000 dagen achter u. Sommige waren bitter, sommige zoet. Begraaf die bittere dagen op het kerkhof der vergetelheid en laat de nagedachtenis ervan de schoonheid van de komende dagen niet bederven. Het is goed voor ons, dikwijls in het dal onzer ziel af te dalen en daar het onkruid te verwijderen van klagen, jaloersheid, haat, hebzucht en hoogmoed. Wij dienen het schoon te wassen met oprechte tranen van berouw, zodat in de hof van ons hart mogen bloeien de lieflijke bloemen van liefde, medegevoel, naastenliefde, hoop, geloof en broedermin. Op deze wijze alleen kunnen wij ons voordeel doen met de rest van ons leven.

U kunt van uw gunstige gelegenheden partij trekken. U kunt nadruk leggen op het positieve. U kunt met stelligheid en standvastigheid leven. U kunt veel beter uw zegeningen tellen dan uw moeilijkheden opsommen. De Schriften waarschuwen ons:

„Laat u niet overwinnen door het kwade maar overwin het kwade door het goede.”

(Rom. 12 : 21)

Matthëus (12 : 43-45) vertelt ons van de mens die besloot een goed leven te gaan leiden door zijn huis (zijn lichaam) te reinigen van de boze geest die zich daarin bevond. De boze geest keerde echter terug met zeven andere geesten, bozer dan hijzelf, en zij kwamen binnen en woonde daar. En het werd met die mens in het einde erger dan in

het begin. Die mens maakte de fout, te proberen zijn leven op negatieve wijze te leiden. Afwezigheid van het kwade, hoe volkomen ook, is echter nooit gelijkwaardig aan aanwezigheid van het goede. Geen hoeveelheid „nalaten”, hoe groot ook, zal ooit een ware Christen vormen.

Ik maak mij sterk, dat u genoeg tegenslag hebt gehad om een bitter spotter van u te kunnen maken. U hebt genoeg teleurstellingen gehad om u zwartgallig te doen zijn. Vrienden hebben u verraden en vijanden hebben u belasterd. Maar hiervan moet u geen gebruik maken als een excuus om na te laten goed te doen. Het ontbreekt geen onzer aan voldoende verbeeldingskracht, dat wij geen verontschuldigingen kunnen vinden om onze mislukkingen te bedekken. Als gij zoveel mogelijk wilt profiteren van uw leven, dan moet gij geen excuses aanvoeren, maar moet gij iets tot stand brengen. Doe uw best met hetgeen ge hebt. Het maakt geen verschil hoe verarmd gij ook zijt, als gij in overweging neemt wat gij op anderen vóór hebt, zult gij ontdekken, dat gij rijk zijt. Hebt ge een heldere geest — gebruik die. Hebt ge handen die niet verkeerd staan — maak er gebruik van. Kunt ge enige invloed ten goede aanwenden — doe het. Wie moeite zoekt zal die vinden. Wie het goede en waardevolle zoekt, vindt dat ook.

Men vertelt, dat twee personen naar een zekere stad verhuisden en een buurman vroegen wat

soort stad het was. De buurman stelde een wedervraag: Wat soort stad was het waar zij vandaan kwamen? De eerste antwoordde, dat de stad waarin hij had gewoond een verschrikkelijke plaats was om in te leven. De mensen daar waren nors, gemeen en verraderlijk. De buurman sprak: „Dat soort stad is het hier ook — wij hebben hier precies zulke mensen.” De tweede zei, dat hij uit een stad kwam waar de mensen minzaam waren, aardig, vriendelijk en betrouwbaar. De buurman sprak: „Dat soort stad is het hier eveneens — die mensen hebben wij hier ook.” In beide gevallen was het een passende beschrijving van dezelfde stad. Ge vindt hetgeen ge zoekt. In elk leven is er, zoals in elke stad, zowel kwaad als goed. Tel uw gunstbewijzen iedere dag en dank God ervoor. Leg klem op het positief goede. Maak gebruik van de gunstige beschikkingen, die de uwe zijn.

Excuses zijn gereedschappen voor de zwakken. Ze worden nooit door de sterken gebruikt. Daarom zeg ik opnieuw: Wilt gij zoveel mogelijk uw voordeel doen met uw leven, maak dan gebruik van wat gij op anderen vóór hebt. Grijp de gunstige gelegenheden aan.

Ten slotte: Ge kunt beter zijn dan gij nu zijt. Naar alle waarschijnlijkheid zijn er twee gedachten, die bij u opgekomen zijn. De ene is, dat gij erg met uzelf te doen hebt wegens uw schrale talenten, uw mislukkingen, uw tegenslagen. Dit leidt tot zelfbeklag —

en tot nederlaag. De andere is, dat gij u schaamt. Dit leidt tot berouw — en tot overwinning.

Ge kunt niet altijd de omstandigheden veranderen waarin gij leeft, maar gij kunt wel uzelf veranderen. De zuurkijker vraagt: „Kan de luipaard zijn vlekken veranderen?” Het antwoord is: „Nee.” Maar u bent geen gevlekte tijger. U bent een menselijk wezen, en de keus die vóór u ligt leidt naar de hoogten des hemels of naar de diepten der hel. Iemand heeft gezegd, dat de gelegenheid maar eenmaal aanklopt, zich maar ééns aanbiedt. Maar dat is niet de volle waarheid. Er staan thans deuren voor u open en u kunt ze binnengaan. Of, om het zinnebeeld wat te wijzigen, er is Een, Die de transformerende, de leven-omzettende kracht in alle geslachten is geweest. Het is Hij, Die zegt:

„Zie Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen.”

(Openb. 3 : 20)

Overweeg deze waarheid wel. Niemand behoeft te blijven zoals hij nu is. Hij kan beter doen. Met Gods hulp kunt gij u verbeteren. Zoals het maanlicht de regenplas op de weg in een zilveren spiegel verandert, zo verandert God al het treurige van het verleden in de overwinningen der toekomst. Wilt gij zoveel mogelijk uw voordeel doen met uw leven? Wilt gij de hoogten van de Verlosten bereiken? Vorm dan uw leven naar dat van Hem, Die zeide: „Ik ben

de Weg, de Waarheid en het Leven.” Het LEVEN, dat het leven vertolkt.

„Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben.”

(Johannes 8 : 12)

Het leven neemt overal toe in waardigheid, betekenis, gehalte en bevalligheid wanneer het geleid wordt in nauw verband met eeuwige waarden. De Macht van een Eindeloos Leven wordt verkregen door het leven van geloof, liefde, medebroederschap, vreugde. Het doet een mens oprijzen als een toren, stevig gegrondvest, om te kunnen weerstaan de winden der wereld, een bolwerk voor de zwakken en vermoeiden. Het is één met alle dierbare vriendschapsbetrekkingen, met alle tedere banden, die ons aan onze innigste geliefden binden, met elk bindsel van medegevoel dat ons aan de mensheid hecht — ja, aan degenen, die wij hebben liefgehad en voor een poos verloren.

Wat het leven werkelijk is, welke voorspelling het inhoudt, wat het inderdaad kan worden, zelfs hier op aarde — verwisselend „wat ons kleedt op aarde met een gewaad van eeuwige waarde“ — wordt ons aangetoond in het leven van Jezus, door de waarheid, die Hij leerde, en meer nog door Zijn persoonlijkheid. Hij stond zo in gloed met levenskracht en levensvreugde, was zo afgestemd op 's levens krachtvolle, scheppende drang en peilloos inzicht, dat het scheen dat

Zijn woorden een eigen levensadem en groeivermogen hadden. Hij was een geestelijk bioloog, die de godsdienst uit het oogpunt van de eeuwige waarden des levens beoordeelde — niet uit het oogpunt van aardse en stoffelijke aanwinsten. Hij gebruikte haast nooit het woord „dood“, daar dit geen werkelijk gebeuren aanduidt maar een tendentie. Een waar leven, in deze zin, zou louter de dood van de dood-zelf betekenen. Door Zijn dood gaf Jezus leven aan Zijn godsdienst; en door Zijn opstanding maakte Hij van de godsdienst een leven, ja, de hoop

des Eeuwigen Levens, mettertijd vrij, schitterend, overvloedig, scheppend, zegepralend. Hij vertolkte het leven als een streven, een overwinnen, een wijding. Hij begreep het volle doeleinde en de complete betekenis van het leven. Daarom zeide Hij:

„Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben.“

(Joh. 10 : 10)

Ja, Gods grootste gave, die Hij u aanbiedt, is HET LEVEN. En uw grootste gave, die gij God kunt aanbieden, is wat gij van deze Gave terechbrengt.

Gevleugelde woorden

Het eenvoudige is het moeilijkste ter wereld: het is het eindpunt der ervaring en de laatste inspanning van het genie.

George Sand.

* *

Een kenmerk van grote mensen is, dat zij aan anderen veel geringer eisen stellen dan aan zichzelf.

Ebner-Eschenbach.

* *

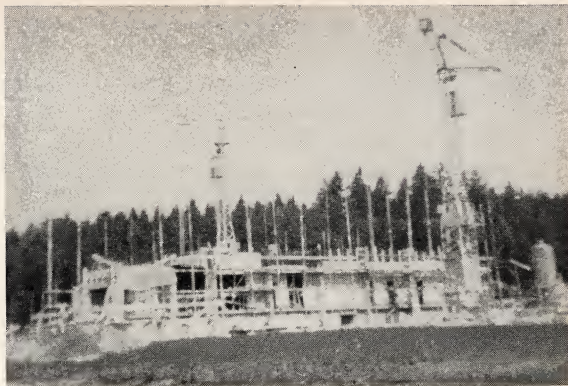
Het hart heeft zijn redenen, die de rede niet kent.

Pascal.

* *

Het meest verfijnde genoeg is, het anderen te be-reiden.

La Bruvère.

De Tempel in Zwitserland

door H. Reedeker

Reeds een geruime tijd had ik het verlangen om de tempelbouw bij Bern te zien. En, in Mei kreeg ik hiertoe de gelegenheid, om tijdens mijn vakantie een bezoek aan deze plaats te brengen. Ik wist niet precies waar of ik zijn moest en was dus mijn eerste gang naar het Zwitserse Verkeersbureau, dat mij alle gewenste inlichtingen verstrekke, en mij het adres van de kerk aldaar gaf.

's Avonds ging ik naar de kerk, waar een O.O.V.-programma gegeven werd. Het was er erg gezellig en de zendelingen vertelden

mij nog het een en ander over de tempel.

De volgende morgen vroeg ging ik op weg naar de tempel, welke 10 Km buiten Bern ligt. Deze afstand heb ik liftende afgelegd, zoals ik trouwens mijn hele reis heb gedaan. Wat mij sterk opgevallen is, is dat wie of ik ook vroeg, iedereen mij wist te vertellen waar de plaats is, waar de tempel wordt gebouwd. De meener die zo vriendelijk was mij mee te nemen, zette mij af voor de zijweg die naar de tempelgrond leidt, en wees mij de plaats waar het gebouw verrijst.

Ik liep de weg op, waar aan de linkerkant villa's gebouwd worden en aan de rechterkant was een open veld, dat reeds tot de tempelgrond behoort, met op de achtergrond een groot dennenbos. Links op de achtergrond waren de besneeuwde toppen der bergen te zien. Nu begreep ik, waarom de tempel juist te Bern wordt gebouwd, waar de omgeving zeer mooi en schoon is, en de atmosfeer zo zuiver.

Aan de ingang van het bouwterrein stond een werkkeet met een mededelingenbord, waarop geschreven stond dat op deze tempelgrond niet gerookt en gedronken mocht worden. Ik liep naar het kleine gebouwtje om daar toestemming te vragen dichterbij het bouwwerk te mogen komen en enkele foto's te maken. De architect en de aannemer stonden mij te woord en vroegen mij wie ik was. Ik maakte me bekend als een Nederlandse Mormoon, waarop ik direct toestemming kreeg het terrein op te gaan en zij mij ook enige tekeningen toonden van het tempelgebouw, het vergaderlokaal — waar wij bijeenkomen voor inleidende godsdienstoefening — en het huis van de tempelresident. Het vergaderlokaal en de tempel worden verbonden door een onderaardse tunnel, waarvan ik eveneens de tekeningen mocht zien. Zij vertelden mij dat zij hoopten aan het eind van de zomer het buitenwerk van de tempel klaar te hebben, zodat zij van de winter aan het interieur konden werken, en zodoende het volgend voorjaar

het gehele werk zou zijn voltooid. Indien dus alles volgens plan verloopt, wordt de tempel het volgend jaar voorjaar reeds ingewijd en is daarna beschikbaar voor de Heiligen der Laatste Dagen om het verzegelingswerk en het verlossingswerk voor hun doden te doen, en dan ook de hogere verordeningen van het Evangelie te ondergaan.

De architect vertelde mij nog dat hij kennis had gemaakt met President David O'Mackey, welke een grote indruk bij hem had achtergelaten. Ik bedankte hen voor hun uitleg en ging het terrein verder op, waar grote bedrijvigheid heerste. Er werd druk gemetseld aan de muren, die reeds tot de eerste etage opgetrokken waren, en er was reeds te zien waar de deuren en de ramen zullen komen. Ik maakte nog enige foto's en werd het tijd voor mij om verder te trekken naar Zürich.

Toen ik weer aan de weg stond en mij nog even omdraaide, besefte ik wat een groot voorrecht het voor mij was om dit reeds te zien, nu de tempel nog in aanbouw was, en hoe veel mooier het voor ons allen nog zal zijn, als wij dit Heilig Huis des Heren binnen kunnen gaan. Eveneens voelde ik wat voor een groot werk er nog voor ons te doen is, om onszelf voor te bereiden en waardig te maken deze tempel te betreden en de hogere zegeningen te ontvangen, en ik zond een gebed op tot mijn Hemelse Vader, dat Hij ons de kracht moge geven dit te doen.

Bezoek aan Akkerwoude

Donderdag 27 Mei (Hemelvaartsdag) heeft de O.O.V. van Leeuwarden weer een bezoek gebracht aan het monument te Akkerwoude. ✓

Er werd weer een goede schoonmaakbeurt gehouden (Boenders waren niet vergeten).

Na de arbeid werd er in het gras gepicknickt in de stralende zon, en kwamen allemaal heerlijk door de zon bruin gebrand weer thuis.

Van links naar rechts:

1. Anny Dorenbosch
2. Aafje Dijkstra
3. Tineke de Vries
4. Elder Lewis
5. Jan Dorenbosch
6. Nanny Zandstra
7. Maaïke Vaatstra.

Hier werden de eerste bekeerlingen gedoopt in Friesland in het jaar 1861 — 1 October.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEHUWD:

van Mourik, Marie Lambetha; met Hermanus Christiaan Falentijn te Amsterdam.
Molenaar, Maria de Jong; met Marend Mols te Amsterdam.

INGEZEGEND:

van der Veer, Heber Johannes; 30 Mei 1954 te Amsterdam.
de Vries, Leonard; 20 Juni 1954 te Harlingen.
Kleijn, Marinus E.; 4 Juli 1954 te Dordrecht.

GEDOOPT:

Vreekamp, Johanna Hendrika; 20 Juni 1954 te Zeist
Plooi, Cornelis; 25 Juni 1954 te Schiedam.
van Komen, Jannie A.; 9 Juli 1954 te Groningen.
Schieving, Roelf; 9 Juli 1954 te Groningen.
Weening, Jurrien; 9 Juli 1954 te Groningen.
Kuiper, Aaltje; 11 Juli 1954 te Apeldoorn.
Meerveld, Willem; 11 Juli 1954 te Arnhem
Meerveld, Gerrit; 11 Juli 1954 te Arnhem.
Meerveld, Hendrikje; 11 Juli 1954 te Arnhem.
Meerveld, Lambertina; 11 Juli 1954 te Arnhem.
Meerveld, Louise; 11 Juli 1954 te Arnhem.
Meerveld, Jacoba; 11 Juli 1954 te Arnhem.
van der Wal, Johanna Jacomina Padmos; 11 Juli 1954 te Arnhem.
van der Wal, Bernardes; 11 Juli 1954 te Arnhem.

GEORDEND:

- Huyse, Jozeph Alfons; als Diaken, 23 Mei 1954 te Antwerpen.
Bessembinders, Jan H.; als Leraar, 27 Juni 1954 te Rotterdam.
van Dijk, Gerrit; als Leraar, 27 Juni 1954 te Rotterdam.
de Groen, Jacobus Cornelis; als Leraar, 27 Juni 1954 te Rotterdam.
Huisman, Jurriaan Hendrik; als Leraar, 27 Juni 1954 te Rotterdam.
Kwakernaat, Arie; als Leraar, 27 Juni 1954 te Rotterdam.
van Marion, Cornelis Arelis; als Diaken, 27 Juni 1954 te Amsterdam.
Meijer, Willem; als Leraar, 27 Juni 1954 te Rotterdam.
Overdiek, Frederik Hendrik; als Diaken, 27 Juni 1954 te Amsterdam.
Riedijk, Willem Sr.; als Leraar, 27 Juni 1954 te Rotterdam.
Riedijk, Willem Jr.; als Leraar, 27 Juni 1954 te Rotterdam.
Siems, Jan Lukas; als Diaken, 27 Juni 1954 te Amsterdam.
Strietman, Jan; als Diaken, 27 Juni 1954 te Amsterdam.
✓ Kranendonk, Gerrit Pieter; als Ouderling, 4 Juli 1954 te Rotterdam.
van der Knaap, Johannes Pieter Adrianus; als Diaken, 11 Juli 1954 te Rotterdam.
Nijssen, Jacobus Cornelis; als Diaken, 11 Juli 1954 te Rotterdam.
Zwan, Cornelis Leonardus Vincentius; als Leraar, 11 Juli 1954 te Zaandam.
Lietart, Emile; als Diaken, 11 Juli 1954 te Antwerpen.
✓ Bessembinders, Jan H.; als Ouderling, 25 Juli 1954 te Rotterdam.
Oldenburger, Egbert Dirk Jacob; als Diaken, 25 Juli 1954 te Rotterdam.

OVERLEDEN:

- Schouw, Petronella J. van de Spek; 16 Juni 1954 te Den Haag.
Dornekamp, Lena Willempje Ralland; 29 Juni 1954 te Zeist.

VERTROKKEN:

- ✓ van Lieshout, Gerardus Theodorus; 5 Maart 1954 van Haarlem naar Salt Lake City, Utah.
✓ van Lieshout, Pieter Herman; 5 Maart 1954 van Haarlem naar Salt Lake City, Utah.
✓ van Lieshout, Sara Barendina C. Lambooi; 5 Maart 1954 van Haarlem naar Salt Lake City, Utah.
✓ van Eijnsbergen, Dina Elizabeth; 10 Juni 1954 van Dordrecht naar Canada.
✓ Aardema, Albertus; Juni 1954 van Leeuwarden naar Salt Lake City, Utah.
✓ Juursema, Jacoba Geertruida Cornelia; 22 Juni 1954 van Dordrecht naar Salt Lake City, Utah.
✓ Hertog, Eileen S. Burnett; 16 Juli 1954 van Den Helder naar East London, South Africa.
✓ Hertog, Ronald Simon; 16 Juli 1954 van Den Helder naar East London, South Africa.
✓ Vredeveld, Gerritje de Voer; Juli 1954 van Apeldoorn naar Salt Lake City, Utah.
✓ van den Berg, Bernardus; 23 Juli 1954 van Zeist naar Lethbridge, Canada.
✓ van den Berg, Theodora M. Reumerman; 23 Juli 1954 van Zeist naar Lethbridge, Canada.
✓ van den Berg, Johannes; 23 Juli 1954 van Zeist naar Lethbridge, Canada.
✓ van den Berg, Adrianus Jacobus M.; 23 Juli 1954 van Zeist naar Lethbridge, Canada.
✓ van den Berg, Catharina Jacoba H. G.; 23 Juli 1954 van Zeist naar Lethbridge, Canada.
✓ van den Berg, Hendrik Cornelis Gerardus; 23 Juli 1954 van Zeist naar Lethbridge, Canada.
✓ Voogd, Elexander Mari Arcadi; Juli 1954 van Vlaardingen naar Phoenix, Arizona.
✓ Voogd, Anthonie; Juli 1954 van Vlaardingen naar Phoenix, Arizona.
✓ Voogd, Valentine Jankowska; Juli 1954 van Vlaardingen naar Phoenix, Arizona.

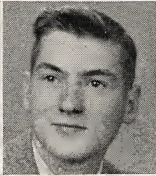
AANKOMST en VERTREK

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN: *op 12 Juli, 1954:*

Lawrence S. Bowman,

Stanley M. Barrett,

A. Laurence Lyon,

Thomas D. Jones,

Gerald J. Westra,

Lee H. Musgrave,

Dirk R. Van ¹hert,

u

Dee H. Musgrave,

„De Ster”

- / Barrett, Stanley M.; van Mendon, Utah te Leeuwarden.
- / Bowman, Lawrence S.; van Ogden, Utah te Alkmaar.
- / Jones, Thomas D.; van Salt Lake City, Utah te Den Haag.
- / Lyon, A. Laurence; van Salt Lake City, Utah te Zeist.
- / Musgrave, Dee H.; van Ogden, Utah te Amsterdam.
- / Musgrave, Lee H.; van Ogden, Utah te Haarlem.
- / Van Uitert, Dirk R.; van Bountiful, Utah te Rotterdam.
- / Westra, Gerald J.; van Seattle, Washington, te Amsterdam.

OVERGEPLAATST:

- / Vandertoolen, John; van Haarlem naar Amsterdam (D.P.)
- / Van Yperen, Johannes H.; van Groningen naar Amsterdam als G.P.
- / Crandall, Ronald A.; van Haarlem naar Amsterdam.
- / Jensen, David Leon; van Utrecht naar Antwerpen als D.P.
- / Van Noy, Don Lewis; van Dordrecht naar Antwerpen als G.P.
- / Marston, John Carl; van Amsterdam naar Apeldoorn.
- / Lewis, Ronald J.; van Leeuwarden naar het Hoofdkantoor in Den Haag, als assistent Zendingssecretaris en overziener van het Priesterschap.
- / Pinegar, Max Lee; van Apeldoorn naar Den Haag als D.P.
- / Van Bibber, Ernest C.; van Rotterdam naar Den Helder.
- / Atwood, Daniel Harding; van Haarlem naar Den Helder.
- / Hein, Roland Walter; van Zaandam naar Dordrecht als G.P.
- / Meek, Wilford Bishop; van Dordrecht naar Groningen als D.P.
- / Losee, Warren D.; van Zutphen naar Leiden.
- / Van Daalen, Pieter; van Nijmegen naar Rotterdam.
- / Midgley, Duane Van; van Alkmaar naar Zaandam.
- / Zohner, Glen D.; van Leiden naar Zutphen als G.P.
- / Jensen, Lawrence W.; aangesteld als G.P. te Zaandam.
- / De Graw, Clifford Foster; aangesteld als G.P. te Vlaardingen.
- / De Vries, Kenneth L.; aangesteld als G.P. te Leeuwarden.
- / Jones, David R.; aangesteld als G.P. te Zeist.
- / De Mann, Jack F.; aangesteld als Zendingssecretaris.

VERTROKKEN:

- / Clara R. Borgeson. Aangekomen 24 Mei 1952. Vertrokken 21 Juni 1954.
Werkzaam geweest: Den Haag, Rotterdam, Den Haag als overziester der Jeugdwerk, en overziester der Zondagsschool en O.O.V.
- / Catharinus Van Alphen. Aangekomen 6 October 1952. Vertrokken 7 Juli 1954.
Werkzaam geweest: Apeldoorn, Hilversum, Hoofdkantoor in Den Haag, Amsterdam als D.P., en Amsterdam als G.P.

Clara R. Borgeson

Catharinus Van Alphen

BOEKENNIEUWS

*Een keuze van waardevolle boeken die op uw
boekenplank een ereplaats moeten hebben.*

*

NEDERLANDSE LECTUUR:

Het Evangelie door alle Eeuwen heen	f 1.—
Een Redelijke Theologie, door John Widtsoe	„ 0,60
Het leiderschap van Joseph Smith	„ 1,10
De leringen van Joseph Smith	„ 2,25
De leringen van Joseph Smith (volledig)	„ 5,50
Een doeltreffend Plan voor Zendingswerk	„ 1,50
Het Boek van Mormon	„ 3,50
De Parel van Grote Waarde	„ 1,50
De Leer en Verbonden	„ 3,50
Een Stelselmatig Plan voor het onderwijzen van het Evangelie ...	„ 1,50
Het Boek van Mormon, Leer en Verbonden en Parel van Grote Waarde, in één band gebonden	„ 9.—

ENGELSE LECTUUR:

Smile Posts of Satisfaction	„ 4.—
Hugo's Dutch	„ 3.—
Joseph Smith vertelt zijn eigen geschiedenis	„ 0,15
(Joseph Smith Stories)	
De Profet der Mormonen	„ 0,10
(The Mormon Prophet)	
Gereorganizeerde Kerk	„ 0,25
(The Reorganised Church)	
Stralen van Levend Licht-boekjes	„ 0,15
(Rays of Living Light)	
Tractaten — los	vrij
Tractaten fotos-plastic (per stel)	f 3,50
Genealogische formulieren	„ 0,03
Familie Tabellen	„ 0,03

Stort vandaag nog op gironummer 240615 of per postwissel.

Laan Van Poot 292, Den Haag

VERGIFFENIS

*Jk wil U schoon vergeven,
Omdat ik wonderschoon bemin;
Vergiffenis in liefde
Weet ende noch begin.*

*Jk wil U schoon vergeven,
Omdat ik bij mij zelve weet
De zwakheid van m'n herte
De diepte van Uw leed.*

*Jk wil U schoon vergeven,
Omdat ik in mijn groot gemis
U toch niet meer kan schenken
Dan wat vergiffenis.*

Alice Nahon